

§ 4. 1. Zespoły są zwolnione od obowiązków przewidzianych w przepisach o postępowaniu podatkowym dotyczących prowadzenia ksiąg i składania zeznań podatkowych.

2. Zespoły są obowiązane prowadzić ewidencję ilościową materiałów budowlanych pobranych na własne potrzeby członków zespołu.

3. Zespoły i rolnicy określani w § 1 są obowiązani wydawać kolejno numerowane rachunki stwierdzające sprzedaż nadwyżek wyprodukowanych materiałów budowlanych oraz przechowywać w porządku chronologicznym kopie tych rachunków. Rachunki powinny odpowiadać warunkom określonym w art. 103 dekretu o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1963 r. Nr 11, poz. 60 z późniejszymi zmianami).

§ 5. 1. Zespoły są obowiązane zgłaszać corocznie właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej obowiązek podatkowy i uiszczać związaną z tym zgłoszeniem opłatę. W zgłoszeniu należy wskazać członka zespołu upoważnionego do prowadzenia spraw zespołu.

2. W wypadkach określonych w § 2 ust. 1 pkt 2 zespoły są obowiązane ponadto składać bez wezwania do dnia 12 każdego miesiąca właściwemu terenowemu organowi administracji państwowej deklaracje o osiągniętym obrocie za okres od początku roku i za miesiąc ubiegły oraz wpłacić w tym terminie ryczałt należny od osiągniętych obrotów ze sprzedaży nadwyżek wyprodukowanych materiałów budowlanych.

3. Kwotę należnego ryczałtu za dany miesiąc stanowi różnica między kwotą ryczałtu obliczonego według stawek określonych w § 3 od obrotów osiągniętych od początku roku a kwotą ryczałtu należną za miesiące poprzedzające dany miesiąc.

§ 6. 1. Prawo do zwolnień i ulg podatkowych przewidzianych w § 2 wygasa, jeżeli:

- 1) terenowy organ administracji państwowej właściwy do rejestracji zespołów podejmie decyzję nakazującą zaprzestanie działalności gospodarczej przez zespół,

- 2) zostanie stwierdzone, że zespół nie przestrzega przepisów rozporządzenia w zakresie wydawania rachunków i przechowywania kopii tych rachunków,

- 3) zespół przekroczy granicę obrotów ze sprzedaży nadwyżek wyprodukowanych materiałów budowlanych, określoną w zarządzeniu Ministra Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 12 marca 1974 r. powołanym w § 2 ust. 1.

2. W wypadkach określonych w ust. 1 pkt 1 utrata prawa do zwolnienia i ulgi następuje z dniem, w którym decyzja nakazująca zaprzestanie przez zespół działalności gospodarczej stała się ostateczna, w wypadkach zaś określonych w ust. 1 pkt 2 i 3 — począwszy od roku podatkowego, w którym zaszły okoliczności powodujące utratę prawa do zwolnienia lub ulgi. Po utracie prawa do zwolnienia lub ulgi przychody zespołu podlegają opodatkowaniu jak z działalności w zakresie rzemiosła.

§ 7. Zwalnia się od podatku gruntowego grunty stanowiące mienie gminne, grunty wchodzące w skład Państwowego Funduszu Ziemi, państwowych gospodarstw rolnych lub państwowych gospodarstw leśnych oraz grunty państwowe w administracji naczelników gmin i miast, które zostały przekazane zespołom określonym w § 2 ust. 1 pkt 1 w użytkowanie na cele związane z produkcją materiałów budowlanych z surowców miejscowych.

§ 8. Zwolnienia i ulgi przewidziane w rozporządzeniu stosuje się poczynając od roku podatkowego 1975 do roku podatkowego 1980 włącznie.

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 6 maja 1965 r. w sprawie ulg podatkowych dla rolników i zespołów wiejskich prowadzących działalność w zakresie pozyskiwania i produkcji materiałów budowlanych z miejscowych surowców (Dz. U. z 1965 r. Nr 19, poz. 126, z 1966 r. Nr 7, poz. 44 i z 1971 r. Nr 21, poz. 199).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. M. Krzak

116

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 10 czerwca 1975 r.

w sprawie właściwości terenowych organów administracji państwowej w sprawach karnych skarbowych.

Na podstawie art. 129 pkt 2 ustawy karnej skarbowej z dnia 26 października 1971 r. (Dz. U. z 1971 r. Nr 28, poz. 260 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91) zarządza się, co następuje:

§ 1. W sprawach o przestępstwa i wykroczenia skarbowe określone w art. 129 pkt 2 ustawy karnej skarbowej orzeka w pierwszej instancji terenowy organ administra-

cji państwowej stopnia podstawowego w mieście, w którym ma swoją siedzibę sąd rejonowy.

§ 2. Właściwość miejscowa organu orzekającego, o którym mowa w § 1, odpowiada obszarowi właściwości sądu rejonowego, a w mieście podzielonym na dzielnice — pokrywa się z obszarem dzielnicy.

§ 3. Traci moc rozporządzenie Ministra Finansów z dnia 16 grudnia 1972 r. w sprawie przekazania orzecznictwa w zakresie przestępstw i wykroczeń skarbowych organom administracji finansowej prezydentów rad narodowych stopnia powiatowego (Dz. U. Nr 55, poz. 377).

§ 4. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 czerwca 1975 r.

Minister Finansów: *H. Kisiel*

117

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 3 czerwca 1975 r.

w sprawie bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach produkujących wyroby szczotkarskie.

Na podstawie art. 208 § 3 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. — Kodeks pracy (Dz. U. Nr 24, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa warunki bezpieczeństwa i higieny pracy w zakładach produkujących wyroby szczotkarskie, zwanych dalej „zakładami”.

§ 2. 1. Pomieszczenia zakładów powinny mieć skuteczną wentylację naturalną. Co najmniej 30% powierzchni okien powinno być dostosowane do otwierania z poziomu podłogi, w tym 10% powierzchni okien powinny stanowić górne wentylatory.

2. Pomieszczenia produkcyjne, w których pracownicy mogą być narażeni na działanie substancji szkodliwych dla zdrowia, powinny być wyposażone w mechaniczną wentylację nawiewno-wywiewną, zapewniającą nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych stężeń tych substancji w powietrzu.

3. Stanowiska pracy bezpośrednio narażone na działanie wydzielających się par, gazów lub pyłów powinny być wyposażone w miejscową sprawną wentylację wywiewną.

4. Podłogi powinny być równe, wykonane z materiałów będących złym przewodnikiem ciepła, niepalnych, nienasiąkliwych i łatwo zmywalnych, a w pomieszczeniach, w których odbywają się procesy technologiczne określone w § 5, powinny mieć odpowiednie nachylenie w kierunku kanałów odpływowych.

§ 3. 1. W pomieszczeniach, w których pracują niewidomi, jak również w łączących się z nimi korytarzach oraz w pomieszczeniach higienicznosanitarnych powinny być zainstalowane i utrzymane w stałej sprawności urządzenia ostrzegawcze (sygnalizacja dotykowa i dźwiękowa) do przeciwdziałania czynnikom powodującym urazy.

2. Podłogi w miejscach przejść w pomieszczeniach, o których mowa w ust. 1, niezależnie od spełnienia warunków określonych w § 2 ust. 4, dla zapewnienia bezpieczeństwa poruszania się niewidomych powinny być pokryte chropowatą wykładziną, chroniącą przed poślizgiem, wykonalną dotykiem stóp, odróżniającą je od podstawowego podłoża.

3. Źródła zagrożeń wypadkowych na stanowiskach pracy powinny być zabezpieczone osłonami; na osłonach powinny być umieszczone tabliczki, wydrukowane pismem Braille'a, informujące o zagrożeniu zdrowia lub życia w razie zdjęcia osłony w czasie pracy maszyny.

§ 4. Zabrania się używania otwartego ognia i palenia tytoniu w pomieszczeniach produkcyjnych i w magazynach. Palenie tytoniu dopuszczalne jest tylko w pomieszczeniach przeznaczonych na palarnie, przy zapewnieniu 10-krotnej wymiany powietrza na godzinę.

§ 5. 1. Pomieszczenia, w których odbywa się moczenie, pranie, gotowanie i barwienie surowców pochodzenia roślinnego lub zwierzęcego, powinny mieć ściany do wysokości 2 metrów pokryte materiałem nienasiąkliwym, łatwo zmywalnym, odpornym na działanie środków stosowanych w procesie produkcyjnym.

2. Urządzenia suszarnicze powinny być przystosowane do pośredniego ogrzewania oraz powinny mieć osłony zabezpieczające przed nadmiernym promieniowaniem.

3. Suszarnie przeznaczone dla wyrobów malowanych lub lakierowanych powinny spełniać wymagania jak dla pomieszczeń zagrożonych wybuchem.

§ 6. 1. W zakładach produkujących miotły ze słomy sorgo proces siarkowania tej słomy powinien odbywać się w odrębnym budynku (siarkowni) usytuowanym od strony zewnętrznej, a odległość otworów pomieszczeń siarkowni od otworów innych pomieszczeń nie może być mniejsza niż 20 m.

2. Komory gazoszczelne, w których odbywa się proces siarkowania słomy sorgo, należy dokładnie wietrzyć przed wyładowaniem słomy.

3. Odprowadzanie gazów z komór siarkowni powinno odbywać się za pomocą mechanicznego wyciągu wyprowadzonego na dach budynku i uruchamianego z zewnętrznej strony komory.

4. Słoma sorgo po siarkowaniu powinna być przechowywana co najmniej przez 48 godzin w przewiewnych pomieszczeniach.